

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

BOHUSLÄN. — FOTO. K. BJÖRLINGSON, JÖNKÖPING.

22:DRÄ ÅRG

DEN 17 APRIL 1921

N:o 29

Foto. Jäger. Sthm.

Victor Hjorth

Klische: Göta Rittryck & Klischeétryck, G.

Victor Sjöströms namn har länge varit välbekant för snart sagt varje invånare i detta land. Hur förtäfflig han än i många uppgifter visat sig på talscenen, är det dock icke detta som skapat hans ryktbarhet. Det är den vita duken, som burit hans ära som regissör och skådespelare över hela Sverige. Och nu har samma modärna vehikel för ryktets gudinna låtit honom på andra sidan havet vinna den största konstnärliga seger någon svensk på mycket länge vunnit utomlands. Han äger i den dag, som är, ett renom-
 mjé att räkna med i England, och Victor Seastrome är ett av de namn, som icke lämna de amerikanska filmfabrikanterna oberörda, då de grubbla över utsikten att snart nödgas i en helt annan utsträckning än hittills upplåta sina väl kringgårdade domäner till jaktmarker åt den europeiska konkurrensen. En engelsk filmfacktidning innehöll nyligen en karikatyr, som reproducerades i den svenska pressen. Man såg där Onkel Sam försöka att med en gammal sliten kvast, föreställande hans eget inhemska filmlager, sopa undan det anstormande havet av utländska filmer. I detta hav innehades den främsta och mest hotfulla vågens plats av den svenska konstfilmen. Denna karikatyr är onekligen mycket sägande. Det är säkerligen inte heller för djärvt, utan tvärtom fullt befogat, att antaga, att den lika märkliga och glädjande som välförtjänta framgång, Sjöström i London vann med "Körkarlen", kraftigt medverkat till en sådan syn på sakerna hos det engelska filmfacket som den, varom karikatyren ifråga bär vittne.

Av flera skäl kan det väntas dröja ännu ej så litet, innan svensk film vinner sådant insteg i Amerika som det karikatyren betecknar som eventuellt förestående. Men skulle den dagen snart randas, vore det ju så mycket bättre. I England har däremot med "Körkarlen" svensk film otvivelaktigt fått sitt definitiva genombrott, och i Frankrike står den också redan glädjande väl till boks. Då nu Parisoperan märkligt att säga — förskräckligt att säga, anse säkert många — skall göra tjänst som biografteater ett par kvällar i veckan, är det kanske inte otänkbart, att "Le charretier de la mort" kan få tillfälle att i själva denna nationella konsthelgedom övertyga fransmännen om att all germansk kultur, med k, inte nödvändigt är "barbarisk".

"Körkarlen" bör verkligen ha stora förutsättningar att fylla en sådan uppeift. Ty en film som vittnar om en djupare och ädlare kultur än detta Sjöströms mästerverk tror jag inte blir lätt att uppleta inom hela världens filmföråd. En fransk filmtidskrift har gjort Sjöström äran att sidoställa honom med de amerikanska regissörerna Griffith och Ince. Detta är verkligen en ära, ty båda de nämnda herrarna äro otvivelaktigt stora regikonstnärer, och deras namn äro ju kända även i snart sagt varje Grönköping på jordklotet. Men denna jämförelse haltar dock som så många andra sådana. Ty hur mycket djupare mänskligt och på samma gång metafysiskt förnimmmande framstår ej Sjöström i "Körkarlen" än någon av hrr Griffith och Ince göra i något av sina verk! Han har en psykologiskt insiktsfull och världserfaren konstnärs fina och djupa intuition, då det gäller att tränga till botten av de själar hans filmverk skall tolka. Men han har också en skalds sensibilitet för den yttre och den inre världens enhetlighet, för tillvarons dolda harmonilagor och för de gudomliga makternas mening med människornas arma splittrade liv. Förvisso blundar jag ej för Selma Lagerlöfs andel i den verkan "Körkarlen" i dessa avseenden gör, men lika villig som jag är att erkänna denna andel, lika omöjligt synes det mig vara att förneka, att "Körkarlen" som film är ett mäktigare

verk än "Körkarlen" som bok, och att detta i allt väsentligt måste tillskrivas Sjöström och ej bara filmens generella förmåga att göra starkare intryck än det tryckta ordet. De märkliga egenskaper hos honom jag nyss berört skulle dock icke varit tillräckliga att göra honom till ej blott en utmärkt skådespelare, utan också till en den stumma teaterns regissör av ovanliga mått. Därtill fordras också andra konstnärliga kvaliteter, med vilka Sjöström blivit lyckligt utrustad, och av dem är den skarpa blicken för scenbildens skönhet och detaljernas suggestiva kraft icke den minst betydande.

Om emellertid "Körkarlen" betecknar toppunkten av Sjöströms filmproduktion och otvivelaktigt betecknar ett av de allra förnämsta filmverken i hela världsproduktionen — vilken väl kan förrete många med utsökt konst inspelade filmer men säkerligen ytterst få som jämte de högsta konstnärliga egenskaper även äga den gripande mänskliga, levandegjordiska etiska makt som denna svenska film — bör den dock icke få ställa i skuggan Sjöströms tidigare insats till den svenska filmens fromma. Ty denna insats är mycket tungt vägande. Man behöver väl blott nämna hans inspelningar av "Stormyrtsösen", "Terje Vigen", "Berg-Eyvind", och "Jerusalems" filmerna för att det klart skall framstå vad han betytt för den svenska filmens på jämförelsevis mycket kort tid försiggångna storartade utveckling. Av dessa filmer kunna utan tvekan åtminstone "Stormyrtsösen", "Berg-Eyvind" och "Karin Ingmarsdotter" betecknas som fullödiga mästerverk var i sitt slag. Den förstnämnda fick ju också på sin tid med rätta ett uppseendeväckande och vederhäftigt amerikanskt betyg på att vara en verklig monstereffekt i konstnärligt avseende. Men längre tillbaka i tiden ligga inspelningar av Sjöström, vilka buro ett tidigt vittnesbörd om hans begåvning, så framför allt "Ingeborg Holm", som säkerligen tidigare än någon annan svensk film grep hjärtan och sinnen i Sverige och lät tala om sig utomlands. Att bland förslingsverken även finnas sådana, som nu helst böra få slumra under glömskans damm, är icke ägnat att förvåna; motsatsen skulle varit underligare.

Victor Sjöström är ännu blott 41 år gammal. Den konstnärliga insats han på skilda områden gjort ter sig överraskande stor, när man tar denna hans relativa ungdom i betraktande. Det drivs mycken oberättigad, alltför ofta rent av idiotisk förgudning av filmens män och kvinnor, men Victor Sjöström har i sanning gjort sig förtjänt ej blott av den framgång, som hemma och ute kommit honom till del, utan också av svensk tacksamhet för vad han utträtt i den svenska filmens tjänst. Svensk film representerar i mycket väsentlig mån det värdefullaste repertoarelementet på landets tusende biografdukar, och en svensk film håller vanligen i Sverige sin plats på programmet vida längre än en utländsk. Därigenom kan den svenska filmen, trots sin dessvärre ännu i jämförelse med den utländska filmmassan alltför ringa kvantitet, i avsevärd grad bidra till förädlingen inom våra landamären av den punka folkförströelse, som utan motstycke är den mest omfattande och kanske även den mest inflytelserika världen någonsin skadat. Sjöström har i icke ringa mån äran härav, och nu ser det också ut, som om hans insats i den svenska filmens strävan att vinna fotfäste också i utlandet skulle bli banbrytande. Det vore förvisso lyckligt, om så skedde, ty handelspolitiskt skulle det för Sverige icke betyda småmulor, och ett mera verkingsfullt sätt för ett litet land att göra en sund reklam för sig ute i stora världen än genom att medelst god film erövra intresse och hjärterum hos millioner människor torde inte finnas.

Gunnar Bjurman.

Ett oväntat sorgebudskap, som i vida kretsar väckt den djupaste förstämning meddelar att den över allt Sveriges land kända författarinnan fru *Sophie Elkan* den 5 april avlidit i sitt hem i Göteborg.

Med fru Elkan har ett av den svenska litteraturens högst skattade namn under 80- och 1900-talen gått ur tiden. Född i Göteborg år 1853 och syster till den bekante skaparen av slöjdskolan på Näås, Otto Salomon, ingick fru E. 1872 äktenskap med musikhandlaren i Stockholm N. Elkan. När efter 7 års samvaro detsamma upplöstes genom makens bortgång, började fru E. ägna sig åt skriftstalleri. Under den på sin tid mycket kända och ansedda signaturen Rust Roest utgav hon en del smärre novellsamlingar och romäner, varibland att nämna *Dur och moll*, *Med sordin*, *Kurt och kompani*, vilka röjde en berättartalang och iakttagelseförmåga av ovanligare mått.

Det är dock först och främst ett verk, som i högre grad än något annat grundlagt och befäst fru Elkans litterära berömmelse. Detta verk är *John Hall*. Utgivet år 1899 under författarinnans eget namn tillvann det sig i ett slag en popularitet som är jämförbar endast med några av de allra största succèerna inom vår glesa romanlitteratur. Den märkliga sannsagan om miljonärentiggaren vann omedelbart gehör i såväl koja som slott. Fru E. hade här arbetat efter de stora utländska romanförfattarnas mönster — efter anteckningar och med historiska fakta som underlägg. Sin styrka i just denna skildringsart har hon sedermera lagt i dagen i det oerhört uppmärksammade och än i dag med oförminskat intresse lästa verket *Konungen och Konungen* i landsflykt — en briljant historisk analys av Gustav IV Adolfs olyckliga öde. Från författarinnans bekanta resor med sin framför alla andra intima väninna Selma Lagerlöf i Egypten och Palestina erinrar man skildringen *Drömmen om Öster-*

17 April 1921 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 • ILLUSTR. • • MAGASIN. •

Kliché: Gots, Gbg.

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 29.

I brun dubbelton-färg.

Vårbud. Amatörfoto. av V. Lindroos, Finspong.

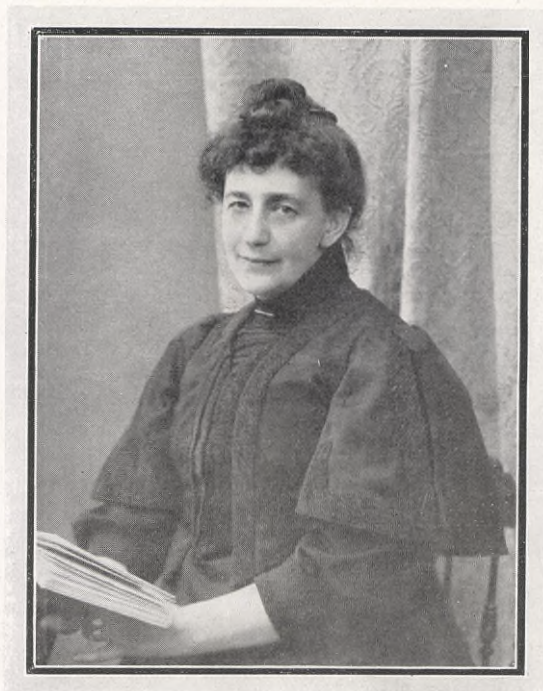

Foto. Jonason Öbg

Kliché: Benat Silfverparre.

SOPHIE ELKAN.
 F. 1853. † 5 april.

landet samt den utsökta lilla novellsamlingen *I fågelperspektiv*. — — — Under senaste år har fru Elkans pänna vilat. Men innan hon gick att njuta sitt otium hade hennes fina och kunniga skildringskonst och hennes nobla och varm-hjärtade personlighet tillförsäkrat henne en avhållen plats i tusen och åter tusen hjärtan, vilka med uppriktig sorg och saknad skola erfaras budskapet om att *John Halls* och *Konungens* författarinna icke längre finns ibland oss.

*

Till bild å sid. 453.

Danska journalistförbundet har för en summa av 375,000 kr. inköpt den historiskt bekanta gård i Köpenhamn vilken på sin tid tillhörde danska riksamiralen Ove Gjedde. Byggnaden skall inredas till ett journalisternas eget hus med klubblokaler m. m.

Amiral Gjedde (1594—1660) var en mäktig herre, landshövding i Norge, senare befälhavare över en dansk flotta, som under kriget med Sverige 1643—45 opererade i Kattegat och Nordsjön. Efter kriget utnämndes han till riksamiral och fick i förläning först Hälsingborg och efter freden i Roskilde, som ersättning därfor, Hold i Jylland. Med makten följde även rikedom och amiralen kunde nedlätta betydande summor på sitt residens i Köpenhamn, den nu av journalistförbundet inköpta gamla gården, belägen i stadens centrum vid Stora Kannike-stræde. Amiralen var Järjämte en levnadsglad herre och till gården knöts minnet av otaliga lysande fæster.

Egendomen kom sedan i andra händer, fick vidkännas svåra öden och förföll, men räddades åter genom några med långa mellanrum företagna grundliga reparationer. Bland de namn som äro knutna till gården kunna nämnas Ludvig Hölberg, som här gav lektioner, samt Marie Grubbe, vilken som Ulrik Frederik Gyldenlöwes hustru bodde där 1660—70.

För några år sedan befann sig byggnaderna, ett för- och ett bakhus, i så fallfärdigt skick, att en nedrivning syntes oundviklig. En ung köpenhamnsk konsthandlare Eddie Salicath inköpte emellertid gården och restaurerade den fullständigt samt lät den bliva en samlingsplats för det litterärt intresserade unga Köpenhamn. Bland annat inreddes en Hölbergssal, där talrika diktarfæster anordnades. De svåra tiderna, som bringat ekonomisk ofärd över så många hava nu tvingat konsthandlare Salicath att försälja den gamla minnesriika gården. *Aage Heinberg*

Goda fotografier för omslagsvignetten

— genre och landskap — äro välkomna och honoreras vid införandet.

Fotos Allarv, Göteborg.

BERNHARD SHAWS "HJÄLTAR" PÅ LORENSBERGSTEATERN I GÖTEBORG.

Fru Karin Molander (*Raina*) och herr Lars Hansson (*Bluntschli*).

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversporre, Sthlm.—Gbg.

Fröken Elsa Widborg (*Louka*) och herr Gabriel Alw (*Sergius*).

Lorensbergsteatern i Göteborg har i dagarna efter vinterens paradium mer av stor konst på sitt program upptagit Bernhard Shaws satir "Hjältar", ett mästerverk även det, men i en annan genre och förträffligt anpassat efter publikens med den vackra årstiden inträdda lynnesskiftning i soligare och gladare riktning. Författaren, som ju har sin elaka lust i att visa människorna i det anspråkslösa skick, var i det framsta sedan de berövats den skyddande förklädnaden av inbillade dygder och förtjänster, låter här sin roande men obarmhärtiga satir gå ut över den krigiska hjältedyran med dess falska poseerande samtidigt med att han räcker även kvinnorna en hälsosamt bitter dryck i sanningsorden om deras dagliga småbedräglighet i tal och vandel. Pjäsen vars tillkomst ligger ett trettio år tillbaka i tiden och därför rör sig om delvis föräldrade förhållanden, rycker trots detta publiken oemotståndligt med sig och skänker utom mängden av nyttiga sanningar, som mana till eftertanke, en underhållning av det mest uppriskande och muntrande slag. Teatern hade mobiliserat sina bästa krafter herr Lars Hansson, Gabriel Alw, John Ekman och Carl Ström, fru Karin Molander, samt fröknarna Elsa Widborg och Karin Alexanderson, vilka samtliga av sina roller skapade förträffliga karaktärstyper.

FRIHERRINNAN ELLEN CEDERSTRÖM GÄSTUPPTRÄDER Å K. DRAMATISKA TEATERN.

Den 14 åriga Gurlin Anne-Charlotte Edgrens "En räddande ängel".

Foto. Atmberg & Preinitze, Sthlm.

Kliché: Bengt Silfversporre.

Det verkar nästan "en händelse som ser ut som en tanke" att en av de tre små enaktare, som d. 9 april uppfördes på Dramatiska teatern med Ellen Hartman-Cederström i huvudrollerna bar titeln "En räddande ängel". Det är alldeles tydligt att friherrinnan Cederström i och med sitt gästspel blivit en sådan ängel för vår nationalscen, vars säsong i övrigt ur publiksynpunkt säkert varit något av det tröstlösaste gärna kan tänkas. Men den underbara Ellen Hartman behöver fortfarande endast visa sig på scenen för att teatern för det första skall vara utsäld i förköp och för det andra applåderna ideligen smattra inför öppen ridå. Detta var nämligen förhållandet vid den ifrågavarande premiären och det har hänt förut varje gång Ellen Hartmans namn stått på programmet. Och detta enastående bifall utlöser ju visst icke någon tom divadrykan; skådespelerskan är lika livfullt, lika frik och omedelbar i denna dag som under de stora triumfernas dagar för trettio år sedan. Förutom den nu nämnda pjäsen framfördes den lilla situationen "Tillfälligheter" och Ernst Ahlgrens vid otaliga tillfällen uppförda "I telefon". Naturligtvis var det ingen som vid sidan av den gästande divan åstadkom något anmärkningsvärt men alla voro tydligen entusiastmerade av sina uppgifter och helhetsintrycket av kvällen blev det bästa.

BLIV MEDARBETARE I

:: :: HVAR 8 DAG :: ::

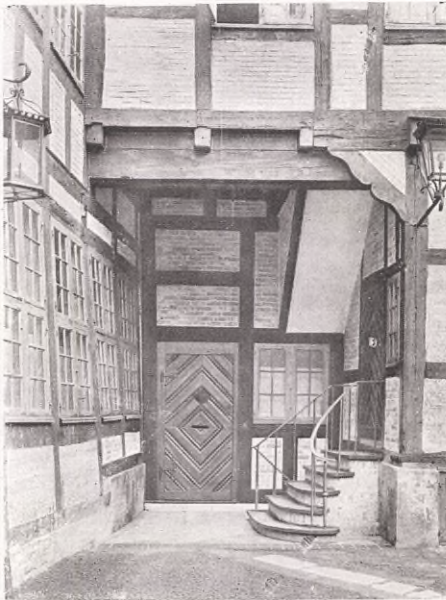

Foto. Hård, Stockholm. Kliché: Ernst Silfverparre.
FRÅN OSSIAN ELGSTRÖMS UTSTÄLLNING. "Ovåder".

I Sveriges Allmänna Konstförenings utställningslokal vid V. Trädgårdsg., Sthlm, öppnade *Ossian Elgström* den 31 mars en utställning av nya och en del av sina bästa äldre akvareller och etsningar med motiv från Lappland och Grönland. Utställningen är synnerligen representativ för sin skapare och några av de nya sakerna torde höra till det mest fantastiskt vackra han någonsin åstadkommit, så till exempel den dekorativa "Tillbaka till jorden", "Jägare" och "Den vrede månen". Redan vernissagedagen såldes en hel del arbeten — däribland till Konstföreningen två av de vackraste — och tillströmningen av besökare var påfallande stor. Utställningen kan också utan tvivel betecknas som en av de märkligaste händelserna inom vinterns konstnärliga säsong.

Fjer fotograf. Kliché: Göts, Gbg.
ALEXANDER MOISSI, Tysklands störste skådespelare, på uppläsningsturné i Skandinavien. Foton tagen vid ett besök å bastionen i Kronborgs slott vid Helsingör, prins Hamlets hemvist. Möjligen kommer Moissi senare att uppträda i dansprinsens roll å K. Teatern i Köpenhamn.

Efter fotos. Kliché: Göts, Gbg.

DEN AV DANSKA JOURNALISTFÖRBUNDET I DAGARNE FÖRVÄRVADE "AMIRAL GJEDDES GÅRD", den märklige gamla byggnaden vid Stora Kannike-stræde — i närheten av Universitetet — vilken nu skall disponeras för föreningens behov.

Text å sid. 451.

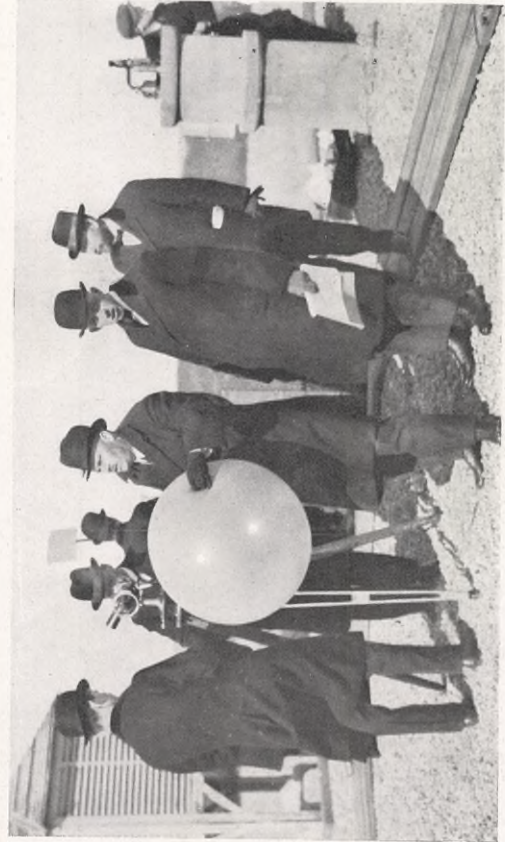
På uppläsningsturné i Skandinavien befinner sig för närvarande Tysklands störste skådespelare, Alexander Moissi. Han har redan gästat Köpenhamn, där han uppträtt på den lilla kabareten Bonbonnière, och Kristiania, på vilket sistnämnda ställe han valt att framträda på Mayor och varest hans framträdande liksom i Köpenhamn mottagits med oerhört intresse av kritik och publik. Till Stockholm kommer han nu i dagarna och ger därstädes två uppläsningssaftnar på Musikaliska akademien den 13 och 15 april varefter han antagligen också kommer att framträda i Uppsala. Han åtföljes på turnén av sin fru, den berömda och från de Reinhardtiska gästspelen bekanta skådespelerskan Johanna Terwin.

Foto: Kamné, Gbg.

SVERIGES SKEPPSLARARE- OCH SKEPPSMÄKLAREFÖRENINGENS ÅRSMÖTE I GÖTEBORG DEN 2 APRIL. Vi namnteckna: 1. Skeppsmäklare K. J. Dolk, Sthlm, förenings ordförande; 2. Skeppslarare David Bildberg, Gbg, v. ordf.; 3. Skeppsmäklare Hj. Cederwall, Sthlm, kassaförv.; 4. Konsul Gustav E. Sandström, Gbg, 5. Konsul Knut Wickberg, Sundsvall, styrelseledamöter; 6. Konsul Th. Schele, Halmstad, 7. Skeppsmäklare C. D. Forsman, Gäddede, 8. Skeppsmäklare Gust. Lindgren, Sthlm; 9. Skeppsmäklare Jac. H. Käll, Gbg, 10. Föreningens ombudsman Professor Martin Fehr, Sthlm, styrelseuppleanter.

Kittsk. Bengt Sjöberg, Gbg.

Pressfoto

Kittsk. Bengt Sjöberg, Gbg.

I Sveriges skeppslarare- och skeppsmäklareförening, som bildades 1919, höll sitt andra årsmöte i Göteborg den 2 april med deltagare från hela landet. Sedan en del föreningsangelägenheter behandlats, redogjorde förenings ombudsman prof. M. Fehr för de nordiska sjölagstiftningskommittéernas pågående revisionsarbete, varefter en livlig diskussion följde. Föreningens ordförande skeppslarare K. J. Dolk, Stockholm, redogjorde därefter för Kommerskollegij ställning till den föreslagna nya skeppslarareförordningen, varpå följde ännu ett föredrag av prof. Fehr, nämligen över ämnet "Avtalstökning".

En solförmörkelse, synlig över hela Europa, norra delen av Afrika och västra delarna av Asien samt under en kortare stund även i de östra delarna av Amerika inträffade den 8 april. Den remarkabla händelsen, som givetvis överallt väckte allmänhetens livliga intresse från astronomernas och de närliggande vetenskapsidkarens sida ägnats den största uppmärksamhet, och över hela det berörda världsområdet således även i vårt land, har fenomenet underkastats ingående vetenskapliga observationer. Förmörkelsen var icke total, i det att solen ingen stund var helt undanskymd av den mellan denna himlakropp och jorden passerande månen utan endast partiell ehuru mycket omfattande. På våra breddgrader syns smalt band, fallande bl. a. över Norra Ishavet, den ej bortskymda delen av solen framstod som en lysande ring kring den mörka månskivan.

De vid vårt lands observatorier gjorda undersökningarna hava gällt tiden för månens gång över solkivan, förmörkelsens inverkan på jordens atmosfär i fråga om temperatur och vindförhållanden samt vidare dess inverkan på jordströmmarne m. m. De intressantaste solobservationerna rörande koronan och protuberanserna m. m., som endast vid total solförmörkelse äro möjliga, hava icke nu förekommit.

Vidst. bild: SOLFÖRMÖRKELEN DEN 8 APRIL. Vetenskapsmän i arbete på vattenfornet i Vanadislunden i Stockholm. Pilotballonger uppsändas för kontrollerande av förmörkelsevindarne.

Efter porträtt. — Kliché: Bengt Silfversparre.
DEN FÖRÖLYCKADE FLYGAREN,
LÖJTNANT A. G. E. LJUNGBERG.

En ohygglig flygolycka inträffade den 8 april i Haparanda, krävande som offer den bekante flygaren löjtnant A. G. E. Ljungberg samt den kände norrländske affärsmannen konsul S. Unander.

Löjtnant Ljungberg hade tillsammans med P. O.-Flygkompaniets bägge flygare engelsmännen Saunders och Jouell sedan den 3 april uppehållit sig i Haparanda, där de dagligen företagit passa-

GUDMUND LINDBLOM, omkommen under kanotsegling. — Kliché: Bengt Silfversparre.

Efter porträtt. — Kliché: Bengt Silfversparre.
DEN FÖRÖLYCKADE PASSAGERAREN KONSUL S. UNANDER I HAPARANDA.

tredje färd, denna gång med konsul Sven Unander som passagerare. Efter tio minuters färd företog flygaren två loopings på c:a 500 meters höjd. Just i det

gerareflygningar. Olycksdagen hade löjtnant Ljungberg utan missöde fullbordat två uppstigningar från flygfältet på Torneälvens is och anträdde därefter en

ögonblick den andra av dessa manövrer fullbordats, brast bärbjälken under högra undervingen, varvid vingparet böjde sig uppåt och maskinen kantrade. Strax därefter bröts även det andra vingparet och maskinen störtade med våldsamt fart ned i en snäv spiral samt krossades i spillror vid nedslaget på isen. De båda ombordvarande ljöto en ögonblicklig död. De talrika åskådarna, av vilka många befunno sig i omedelbar närhet av olycksplatsen, slogs av skräck inför den fäsansfulla synen, och den

Forts. å sid. 463.

Efter fotografi. — Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.-Gbg.
EN UNG ITALIENSK DAM GÅR ENSAM IN I LEJONBUREN I ROMS ZOOLOGISKA TRÄDGÅRD — en nyligen timad uppseendeväckande tilldragelse.

PRINS GUSTAF ADOLF 15 ÅR. — EXKÄJSARINNAN AV TYSKLAND DÖD.

Kliché. Bengt Silfverparre.

HÄRTIGEN AV VÄSTERBOTTEN, Kronprinsens äldste son,
15 år den 22 april.
Efter ett av Hovfotografen Atelier Jøger nytaget porträtt.

folkkära furstinnan. Hennes bortgång skall inom det tyska riket väcka mycken och ärlig sorg, liksom det även kan väntas, att dessa känslor, väl satta i rörelse, skola komma att öva inflysnande på den växande rojalistiska stämningen i landet.

Till bild å sid. 464.

Det österrikiska finansproblemet har upptagits till förnyad behandling på ett i dagarne i Paris hållet sammanträde av det vid Brysselkonferensen tillsatta finansiella och ekonomiska rådet, vilket därefter riktat en hänvändelse till verkställande direktören i danska Landmandsbanken *etatsrådet Emil Glückstadt*, att å ententens vägnar reorganisera Österrikes finansväsen.

Ententen, som redan beviljat Österrike 15 å 20 års anstånd med gäldandet av krigsskulden har för avsikt att söka upphjälpa landets finansförhållanden genom vissa anordningar, vilka grunda sig på ett av den framstående holländske finansmannen bankir Ter Meulen inför Brysselkonferensen framlagt förslag. Det av honom anvisade systemet går ut på, att länder med svag valuta och vilka behöva internationell kredit skola kunna hänvända sig till det ekonomiska rådet, under vars kontroll det ifrågavarande landet utställer obligationer med inteckning i vissa statsinkomster. Dessa obligationer deponeras sedan som säkerhet i utlandet vid därifrån beviljad varukredit. Innan denna plan kan realiseras för Österrikes del och landet därigenom bliva i tillfälle att importera för dess industri behövliga råvaror, måste emellertid klarhet vinnas om vilka säkerheter landet kan ställa för event. lån. Det är en sådan undersökning *etatsrådet Glückstadt* nu först på ort och ställe skall företaga, varefter det planerade hjälparbetet kommer att igångsättas.

För närmare data hänvisa vi till art. i n:r 15 innevarande årgång.

Exkajsarinnan av Tyskland har enligt meddelanden, som ingått öfver London, avlidit i Doorn, den plats i Holland, dit hon följde sin kajserslige gemål vid hans först frivilliga, sedan med tvång betingade landsflykt. Härmed har den så ofta genom förhastade meddelanden föräbadade tragiska avslutningen drabbat ett en gång av makten och den personliga lyckan i rikaste mått omstrålat levnadsöde. Det är en hjärtsjukdom kanske framkallad av, i alla händelser förvärrad av de sista årens prövningar och sorger, som brutit kajsarinnan, ännu under krigets hårda dagar en bild av strålande hälsa, och bundit henne vid det sjukläger, från vilket hon aldrig skule uppstå. Detroniseringen bar hon med beundransvärd resignation. Vad som bröt hennes kraft var i första hand en djup aldrig stillad hemlängtan. Till detta lidande kom även den bittra sorgen öfver sonens, prins Joachim, död för egen hand.

Exkajsarinnan *Augusta Victoria* var född den 22 okt. 1858 och dotter till framlidne hertig Fredrik av Schlesvig Holstein. Hennes förmälning med nuvarande exkajsar Wilhelm ägde rum i Berlin den 27 febr. 1881. Förbindelsen präglades av en lika varm som oföränderlig sympati. Icke blott som maka utan även som moder visade kajsarinnan höga föreljande egenskaper, ägnande den noggrannaste omvårdnad åt sina barns, sex söner och en dotter, uppfostran. Det tyska folkets kärlek och aktning ägde hon i rikaste mått tack vare sin enkla folkliga natur och sitt för lidandet ömmande sinnelag. Den bortgångna furstinnan lär hava uttalat en önskan att bliva vigd till vila i den tyska jorden. År så fallet skall utan tveivel det tyska folket bringa denna önskan till verkställighet.

Vid de tidigare tillfällen, då kajsarinnans frånfalle synts förestående, har i hela den tyska prässen återfunnits uttalanden, som andats den största sympati och aktning för den så hårt prövade

EX-KÄJSARINNAN AUGUSTA VICTORIA AV TYSKLAND.
F. 1858. † 11 april.

Efter porträtt taget 1913.

Kliché: Götts, Gbg.

EX-KONUNG KARLS BESÖK I UNGERN.

EX-KONUNG KARL LÄMNAR UNGERN.

Avskedet å stationen i Steinamanger, där ex-monarken uppehållit sig under de märkliga dagarne för försöket att återvinna Ungerns krona. Ententlens och grannländernas fasta uppträdande gjorde slut på försöket — för denna gång åtminstone. Vi hänvisa till närmare redogörelse i närmast föregående nummer.

1. Ex-konungens sista samtal med högre officerare vid ungerska nationalarmén. 2. Ett sista farväl. 3. Ex-konungen med sin värd i Steinamanger, biskop Mikesch när tåget lämnar stationen. 4. Överste Lehar, ex-konungens främste militäre anhängare.

efter fotografier.

Kliché: Goës Bildgrå & Klichéanstalt, Gbg.

DE LYCKLIGA "VILDARNA".
 JÄMTE FOTOS FÖR HVAR 8 DAG AV FIL. D:R **GUSTAF BOLINDER.**
 SISTA ARTIKELN FÖRE FÖRFATTARENS HEMKOMST I APRIL.

1. TOCAIMA-KVINNOR fästigt målade och rö-kande pipa.

2. FLICKA MAL MAJS.

3. MARACAMÅN KALLHAMRAR EN PILSPETS MED STENAR.

4. MARACAYNGLING MED BÅGE OCH PILAR. Kring hal sen hänger en panflöjt.

5. DEN DÖDE MARACA-INDIANEN BEGRAVES I SIN HYDDA. På graven hans vapen, i taket majs och annan mat.

6. DE NÄRMASTE ANHÖRIGA DÄNSA MED DEN DÖDE PÅ RYGGEN.

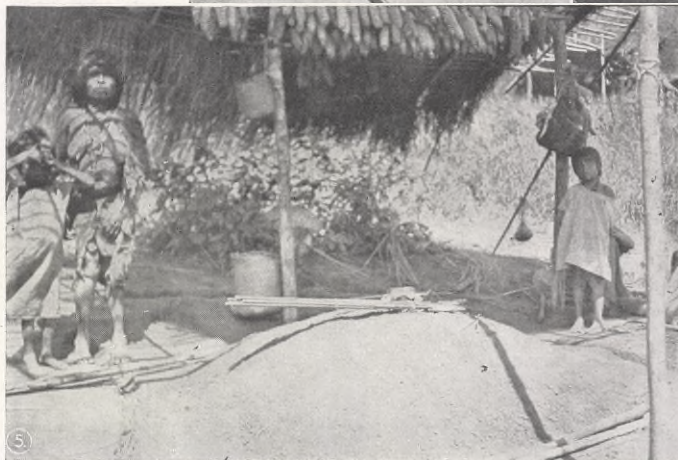
K'lcht: Bengt Silfverparre.

En besvärlig, trång och snårig stig för genom urskogen uppför Andernas sluttningar. Vi ha förut ridit över vida savanner och genom uttorkade flodbäddar, alltid ängsliga att vattenförrådet skulle ta slut. Här är det gott om vatten. Floden Maraca måste passeras nio gånger, vilket nästan är litet för mycket av det goda, och dessutom finns det rikligt

med biloder och bäckar. Så glesnar skogen, snåriga backar ta vid och vi stå vid foten av en skarp stigning, täckt av manshögt gräs. Packdjuren flåsa, klättrande i skarpa sicksacksvängar. Framåt måste de! Äntligen uppe! Aneroiden visar 1,200 meter. Framför oss se vi en vid dal, skiftande av grönt guldgult och rött gräs, kransad av behagullt rundade

kullar och blånande, allvarliga berg. Långe hinna vi inte andas ut och njuta av utsikten. I ett ögonblick äro vi omgivna av skrattande och ropande indianer. Vi bli hälsade som vore vi gamla vänner och kringklappade som vore vi nära släkten. I hastig takt bär det av till närmaste by. I första luftiga hydda vi nå kasta vi oss ner på de flätade mattorna och läska oss med kallt majsöl.

Kring oss se vi visserligen idel mörka och vilda målade ansikten, men de uttrycka bara glädje och vänlighet. Och dessa indianer skulle för några år sedan icke kunnat möta en vit utan att ögonblickligen sända honom en dödande pill! Ty maraca-indianerna tillhöra den stora motilongruppen. En gång hade jag turen att bli den förste vetenskapsman som lyckades framtränga till motilonerna. Det var andra grupper av stammen med något skiljaktig kultur. De hade under flere måsårdrar legat i fejd med de vita, så vänligt jag även mottogs där den gången, kände jag alltid att jag måste vara på min vakt. Inte så här. Maracaindianerna ha haft lyckan att bo så långt inne i bergen att de förmodligen aldrig mött vita med vapen i hand. De visste att den vite mannen var en fiende till dem, men de hade inga sorgliga erfarenheter därav själva. De veta ännu ingenting om civilisationens mörka sidor, de veta bara att de vita ha yxor, knivar och tyger som de ibland kunna byta mot pilar och bågar.

Många bekymmer ha de inte dessa bergens fria barn. De bo i ett härligt klimat och ha fullt upp av majs, yuca och plataner. Urskogsnedanför rik på vilt och floden på fisk. Arbete finns bara tillräckligt för att inte ha tråkigt.

Vi avundades dem verkligen deras sorglösa liv. Men jag tror nog att de å sin sida också avundas oss vår rikedom på knivar och näsdukar. Vad den rikedom beträffar hade den rätt så snart övergått i deras händer i utbyte mot samlingar.

Maracamännen gå klädda i en skjorta av vackert vävt bomullstyg och bära ständigt sina vackert arbetade vapen med sig. Kvinnornas dräkt är åtskilligt enklare och består oftast bara av ett tygstycke över ryggen — ty för motilonkvinnan är det viktigast att vara välklädd baktill. En modern dekollerad dam med hela ryggen bar skulle förefalla henne ytterst löjligt och bakvänt klädd. Förövrigt — när jag kom över till Panama och såg damtoaletterna på en stor bal tyckte jag att indiankvinnorna föreföllo riktigt bra påklädda. På andra håll inom motilonstammen har man mer kläder. Vi se hur de här avbildade unga tociamadamer dessutom äro klädda i en massa halsband. Dessutom äro de skönt målade och röka var sin lerpipa. Vilket här ingalunda betraktas såsom emanciperat. I Maraca är det däremot inte på modet att ha halsband och inte heller så elegant för unga damer att röka pipa. Där röka de cigarr. Röka tobak ha vi ju lärt av indianerna en gång i tiden och vi få inte säga om därest de föregå med gott exempel.

Naturligtvis måste även en indian arbeta för att leva. Men det är inte något hårt arbete i allmänhet. Mera sällan är det nödvändigt att göra just det eller det just den eller den dagen. Tiden har intet värde för indianen. Jakt och fiske t. ex. betraktas som ett nöje, men det för

ju samtidigt mat till huset. Av åkerbruksarbeten är det egentligen bara röjningen som kostar hårt arbete. Resten tar ingen tid. Det blir mycken tid över att roa sig på, vare sig med nyttiga lekar, som gossarnas strids- och jaktövningar eller rena dansnöjen och fester. Man har sina festtillfällen liksom hemma naturligtvis. De förnämsta firas vid ett barns födelse, vid första majsörden och när någon anhörig avlidit.

Skördefesten är egentligen en hel serie av dryckeslag och danstillställningar, ty var och en måste bjuda hela byn på majsöl. Medelpunkten för festen är det stora dryckeskaret uppställt mitt i byn, precis som stadshotellet i våra småstäder oftast ligger vid stora torget. Vid festen efter barnets födelse dansa alla kvinnorna inklusive modern med den nyfödde i tur och ordning på ryggen. Begravningsfesterna äro dock de egendomligaste. Den döde begravdes icke i egentlig mening förrän år efter dödsfallet. Första tiden ligger han i sin hydda övertäckt av gräs. Sedan gör man ett paket av honom och förvarar det i hyddan. De närmast manliga släktingarna dansa vid festerna med liket på ryggen. Han får mat och dryck och ibland går man ut och spatserar med honom. Allt detta kan synas oss barbariskt, men det vilar naturligtvis på en föreställning om ett liv efter detta. Indianen glömmet icke sina döda. — Efter något år eller mer föres liket långt bort och begravdes under jorden i största hemlighet.

Många andra egendomliga seder och bruk ha dessa indianer. Alla kan jag naturligtvis ej tala om här. Man märker så väl att de inte förut haft förbindelse med de vita. Hos andra indianer som känna till civilisationen får man gå synnerligen diplomatiskt tillväga för att få reda på det allra minsta om deras föreställningar. Här fick man med litet vänlighet reda på allt som önskas kunde. Hos s. k. civiliserade indianer ha vi ofta fått svälta tappert, här skulle värdarna själva hellre varit utan mat än vi passerat den minsta hunger.

Det var inte utan vemod vi lämnade Maracas svala höjder för att återvända ner till de moskitosfyllda skogarna där de "civiliserade" halvnegrerna bo. Det föreföll oss, då åtminstone, som om vi skulle känt oss lyckliga att få leva år hos dessa sanna naturbarn!

Efter fotografi.
HUNGERSNÖDEN I KINA. En kvinnlig kinesisk student förevisar i New York en bulle av vete och hackelse, malet och hoppackat, vilket utgör den förnämsta möjliga föda bland de hungerdöende i norra Kina.

Efter fotografen.
DET MÄRKLIGA TALMANSVALET TILL 1921 ÅRS FINSKA RIKSDAG. Kliché: Göts Bildbyrå & Klichéanstalt, Gbg.
 F. v.: 2:de vice talmannen O. Virkkonen (framstegspartiet), talmannen Väinö Vuolijoki (socialdemokrat), 1:ste vice talmannen P. Manttere (samlingspartiet).

Den svenska språkfrågan i Finland ger ofta upphov till slitningar i riksdagen mellan de finska och svenska fraktionerna. Från svenskt håll har sålunda iramstälts krav på, att talmannen skall vara mäktig icke blott finskan utan även landets andra officiella språk svenskan. Icke desto mindre valde vid förra årets riksdag den finska borgerliga fraktionen en talman, som icke behärskade svenskan. Då partiet även i år ville använda samma taktik, gav det svenska borgerliga partiet sina röster till socialisternas kandidat, **Wainö Wuolijoki**, som är mäktig båda språken och vilken tack vare denna hjälp även blev vald.

*

Efter porträtt.
FRÉDÉRIC GROSVOLD. Kliché: Göts, Gbg.
 Republiken Lettlands envoyé vid de Skandinaviska höven, med residens i Stockholm.

Till envoyé och ministre plénipotentiaire för republiken Lettland i de skandinaviska länderna med placering i Stockholm har utsetts hittillsvarande inofficiella representanten härstädes, domaren **Frédéric Grosvald**. Den nye ministern, som visats i Stockholm sedan juni 1919, härstammar från en gammal ansedd lettisk borgarsläkt och är född 1850 i Livland. Han avlade juridisk examen vid Petrograds universitet 1878 och utnämndes samma år till domare i Riga. Han var också denna stads representant i den första riksduman och var sedermera verksam som domare och medlem av Rigas stadsstyrelse. Gammal vän till Sverige har minister Grosvald verksamt bidragit till utvecklingen av de kulturella och kommersiella förbindelserna mellan vårt land och sitt hemland. Hans utnämning torde därför kunna hälsas med stor tillfredsställelse.

Efter fotografen.
SOVJET-RYSSLANDS NYFORVÄRVADE MINISTERHOTELL I BERLIN, Kliché: Bengt Bildersparre.
 sedan tyska regeringen vägrat den ryska dispositionsrätt över förra ryska ambassadpalatset.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

G. ECKHOFF.
F. d. Antikvarie. — Sthlm.
75 år 30 mars.*

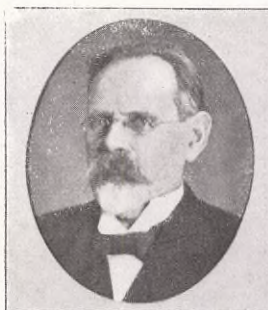
C. J. F. AV PETERSENS.
F. d. Överbibliotekarie.
Lund. — 70 år 15 april.*

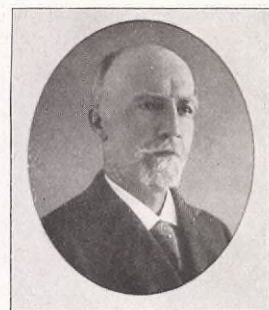
C. A. M. LINDMAN.
Professor. — Stockholm.
65 år 6 april.*

J. V. ASPLUND.
Rektor. — Oskarshamn.
65 år 6 april.*

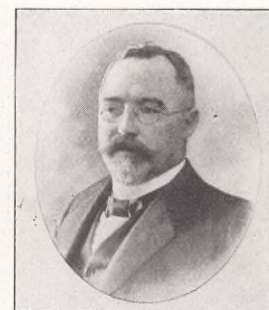
G. A. PETERSSON.
President. — S'ockholm.
70 år 7 april.*

H. HEDLUND.
F. d. Redaktör. — Lerum.
70 år 18 april.*

K. J. W. SJÖGREN.
F. d. Justitieråd. — Stockholm.
55 år 10 april.*

B. B. DE MARÉ.
V.Krigsdomare — Karlskrona.
50 år 19 april.*

F. ZADIG.
F. d. Fabrikör. — Charlotten-
lund. — 70 år 17 april.*

E. MAZETTI NISSEN.
Dir. f. Malmö Chokl. o. konf-
fabr. a.-b. — Malmö.
60 år 6 april.

G. DU RIETZ.
Grosshandlande. — Sthlm.
60 år 20 april.*

H. S. BRUU.
Dir. f. Skand. träimp.-a.-b.
Sthlm. — 50 år 3 april.

B. H. DILLNER.
Överste. — Stockholm.
65 år 20 april.*

F. J. B. FREDELIUS.
Provinsialläkare. — Hjo.
60 år 19 april.*

G. TAMM.
Hovstallmästare. — Sthlm.
55 år 15 april.*

G. GYLLENSTIERNA.
Friherre. — Nyutn. överste o.
förodrn. chef f. Livreg. drag.*

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthlm.—Gbg.

* Data å sidan 463.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

A. L. EKSTROM.
Rådman. — Vaxholm.
90 år 31 mars.*

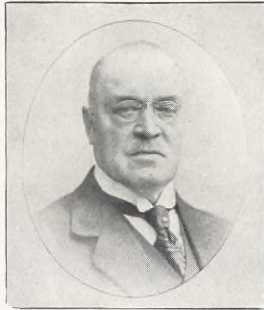
A. W. I. WERNER.
Rådman. — Falköping
85 år 22 mars.*

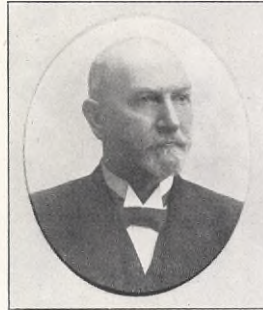
F. A. WINGBORG.
Redaktör. — Stockholm.
60 år 3 april.*

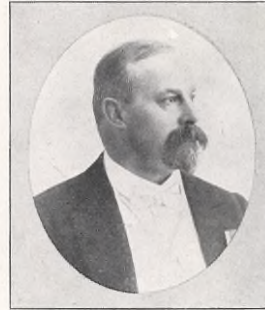
J. F. LINDHOLM.
Redaktör. — Landskrona.
60 år 13 april.*

A. R. K. DJURSON.
Direktör. — Malmö.
60 år 31 mars.*

J. P. FEGTH.
F. d. Bruksägare. — Stock-
holm. — 60 år 12 april.

A. HERMANSEN.
Ingenjör. — Ingelstad.
50 år 9 april.*

L. M. A. W. NYSTRÖM.
Ingenjör. — Karlstad.
50 år 6 april.*

G. F. LINDWALL †.
F. d. Handlande — Borgholm.
F. 1829. † 15 mars.*

J. KERFSTEDT †.
F. d. Rektor. — Uppsala.
F. 1841. † 3 april.*

J. F. JOHANSSON †.
Redaktör. — Borgholm.
F. 1850. † 17 mars.*

C. A. LAGERBJELKE †.
Överstelöjtnant. — Stockholm.
F. 1865. † 1 april.*

C. A. GRIP †.
F. d. Bankdirektör. — Sthlm.
F. 1854. † 2 april.*

Klitché: Kem. A.-B. Ernst Sjöferrovarre, Sthlm—Gbg.

H. P. SON WEDIN †.
Direktör. — Kristianstad.
F. 1868. † 2 april.*

N. J. SIGFRID †.
Direktör. — Vands.
F. 1868. † 1 april.*

Porträtt till veckans Porträttgalleri

böra vara av **möjligast sena datum** för att införas.

Uppgifter till porträtt

böra ansluta sig till frågeformulär från redaktionen. Särskilt påpekas nödvändigheten av att **alla förnamn angivas, med tilltalsnamnet helt utskrivet och understruket**. Förbiseende härutinnan **utesluter biografi**.

Porträtt och biografi

införas efter begäran från Redaktionen, som också bär kostnaderna. Förslag emottagas gärna.

* Data å nästa sida.

CORNELIUS ECKHOFF. Stud. 66, Hl. dr 75, t.-g. v. Sv. geolog. undersökn. 74–76, vik. lekt. v. Skogsinst. 77–78, e. o. aman. v. Vitt-, hist. o. ant.-akad. 80; Hjerterbergsk. aman. där 93, Hjerterbergsk. antikvarie där 10–15. Intend. i Livrustkamm. 83–93. Red. i Vegaexp. vetenskapl. iakttagelser, de 4 sista banden, av samtl. 5, 82–87, red. i Göteborg. o. Boh. i fornminnen o. hist. 81–94; red. av Vitt-, hist.- o. ant.-akad. publikationer: Antikvariska Tidskrift fr. 08, Månadsbladet 03–05, Fornvännen sdn 06, Utförde 79–91 system. undersökn. o. beskrivn. av Bohusläns fornåm. Övervakat restaurer. av en del äldre kyrkor såsom Husaby, Trefald-kyrkan, lett konserv. av Vitsby ruinkyrkor o. ringmur m. m. Utg. ett flertal arb. Led. av K. Oldskriftselskab i Köpenhamn, Finska forminnesfören. Styr.-led. i Sv. Turistfören. sdn 87, Sv. sällsk. i antropol. o. geogr. Komm.-fullm. i Jvurholm 08–09, led. av bygn.-nmd 07–16.

CARL AF PETERSENS. Stud. 69, fil. lic. 78, fil. dr 80; doc. i nord. spr. v. Lunds univ. 79–96, andre aman. v. univ. bibl. i Lund 85, förste aman. 96, v. bibliotekarie 98 univ. bibl. 1900–18 m. titel överbibliotekarie fr. 10. Utg. arb. i nord. språkkunsk., bibliografi m. m. Led. av Samf. f. utg. av handskr., Fyslegraf. sällsk.

CARL LINDMAN. Stud. 74, fil. lic. 84. doc. i bot. i Uppsala s. å., fil. dr 86, lekt. i nat.-hist. o. fysik v. Stockh. n. lat. lärov. 87, dessförinnan s. å. Regnlisk. aman. v. Riksm. o. Berglångsk. ass. h. Vet.-akad.; professor v. Riksmus. bot. avd. 05. Lär. i prinsarne Gustaf Adolf o. Vilhelm 96–02 (04). Naturskildrare, har utg. ett flertal arb., bl. a. på uppdrag av Vetensk. akad. v. Linnéjub. 07 en skildr. av "Linné såsom botanist", Bilder ur Nordens flora "Vi och våra blommor".

JOHN ASPLUND. Stud. 74, fil. kand. 81, adj. v. allm. lärover. i Eskilstuna 93, rektor där 98, rektor v. Oskarshams realsk. sdn 08. Studierekt. v. elem.-lärov. f. fl. i Eskilst. 98–08, led. av stadsfullm. o. skolorstyr. där 1900–08; led. av Oskarsh. stadsfullm. 11, v. ordf. 18; led. av lasar.-dir. 14, v. ordf. 16; led. av kyrkoråd. o. folksk.-styr. 10 in-p. i elem.-lärov. f. fl. 09.

ALBERT PETERSSON. Stud. 69, hovr.-ex. 73, v. hovd. 76, aud. v. Kronob. reg. 78, fisk. v. Göta hovr. 84, ass. 85, konst. rev.-sekr. 88, ord. 89, exp.-chef i Just.-dep. 92, justitieråd 96. Konsult. statsråd 05, just.-råd s. å., statsråd o. chef f. Just.-dep. 06–11. President i Kammarätten sdn 11, varifrån i dagarne beviljats avsked. Led. av Riksd. A. K. 12–17; ordf. i lagutsk. 14. Juris hed. dr. i Uppsala 17. V. ordf. i Sv. bibelsällsk. kommitté. Kommenör m. st. k. N. O. Biografi o. helsid. portr. årg. X: 22.

HENRIK HEDLUND. Stud. 70; medarb. i Göteborgs handels- o. sjöfarts-tidning 73, utg. 96, huvudredaktör 1900–17. Ordf. i styr. f. Göteborg hand. o. sjöf. tidn. a.-b. Led. av Riksd. A. K. 91–93 o. 1900–05; ordf. i Hfl. 98–99; led. av förlägg. o. skiljenämndkom. v. ordf. i Frisinn. valmansfören. förtvåneråd o. i vänsterpress. Numera bosatt i Lerum o. komm.-fullm. där. Biografi o. helsid.-portr. årg. XII: 29.

WILHELM SJÖGREN. Stud. 84, fil. dr 88, jur. utr. kand. 92, e. o. not. i Svea hovr. s. å., doc. i jur. encyklop. o. rom. rätt v. Upps. univ. 94, e. o. prof. 96, prof. i rättshist. v. Upps. univ. 98. Förordn. bitr. Lagberedn. v. r. v. av Jordabalken 04–09; prof. i civilrätt v. Upps. univ. 07, adj. led. i Svea hovr. 08, justitieråd 09–18, sdn sistn. är ordf. i Lagberedningen. Jur. hed. dr. i Uppsala 1900. Led. av Human. vet. samf. i Upps. Vitt-, hist. o. ant. akad., Samf. f. utg. av handskr.; Kommenör m. st. k. N. O.

BALTZAR DE MARE. Stud. 90, hovr.-ex. 93, tingst.-rör. o. tf. domhav. till 97; sdn sistn. är adv. i Karlskrona. v. a. d. Flott. sdn 98, ord. sdn 05, v. krigsd. v. särsk. krigsritten å kustflottan sdn 16. Ömbm. v. Flott. pens. kassa sdn 05, ordf. i Karlsk. stads hyresnmd sdn 18. Led. av Sv. adv. samf. samt köpmannafören. omb.

FERDINAND ZADIG. F. i Altona, inflytt. i Malmö 63, inträdde sedermera i den av fadern där grundl. firman M. Zadig, kva.-stod t. 08 o. är numera bosatt i Charlottenlund, Danmark. Kassaförv. i Malmö mosaikfab. årg. 93–98; en av stift. samt senare hed.-led. av Malmö handelsklub. Egnat stort intresse åt trädg.-odl. och har inom denna i vissa avseenden verkat banbrytande. Inköpte 03 villaegend. Ekeliden v. Höv. vilken förvandl. t. en mönsterträdgård; led. av municipalfullm. 05–17, hälsov.-nmd 06–09, dess ordf. 08–09; led. av belysn.-styr. 15–17. Initiativtag. t. och senare hed. led. av Höörs försök.-fören.

GUSTAF DU RIETZ. Stud. 78, sdn 93 deleg. i firman G. A. Du Rietz i Stockh. (etabl. 53). Led. av Sv. skiljenmd. f. spannmåls- o. foderämnes-hand., av Stockh. magistr. förordn. besiktn.-man f. varor. Styr.-led. i a.-b. Lindö säteri (1900), a.-b. Skeppslevator (05). Stockh. benmjölsfab. (09) a.-b. Reassurans (18), a.-b. Göteborgs skeppslevator (18), a.-b. Sven Du Rietz & Co (19).

HERMAN DILLNER Ulftn. v. Nbr. reg. 76, kapt. v. Västerb. reg. 94, övltjn. v. Västg. reg. 08, överste i an. o. avsk. 12. Sekr. i förb. Soldaternas vännar, verkst. dir. i Drott. Sophias skyddshem.

BERNHARD FREDELIUS. Stud. 82, med. lic. 94, ex. prov.-läk. i Töreboda o. järnv. läk. 94–13, prov.-läk. i Ätvidsbergs distr. 13–17, i Hjö distr. sdn 17.

GUSTAF (GÖSTA) TAMM. Ulftn. v. Livregementets dragonkår 86, v. Livg. t. h. 88, ltjn. 91, stallm. i K. M. hov 96, avsk. fr. reg. 97, novstallm. 01. Egn. Orreista i Söderml. I. Har egnat stort intresse åt lantushålln. o. särsk. åt hästavelsns befrämj. Led. av hushålln.-sällsk. förvalt.-utsk. 9–05, sällsk. v. ordf. sdn 16. Led. av Riksd. A. K. 03–05 o. 14–17, av F. K. 12–14. På sin tid ordf. i jordbr.-utsk. (12–14), led. av försvarsutsk. (14), av automobilutsk. (15), m. fl. Ordf. i norrl. skogsv. komm. 07–12, led. av skogsförvalt.-komm. 11–15, ordf. i 1914 års domänarendekomm. ordf. i länets skogsv.-styr., led. av styr. f. Ultuna lantbr.-inst. (13), ordf. i styr. f. Nat.-fören. m. emigrat. Led. av Lantbr.-akad. Statsråd o. chef f. Jordbr.-dep. under Karl Staaffs första ministär 05–06.

GÖRAN GYLLENSTIERNA. F. 1876. Ulftn. v. Kronpr. husarreg. 95, v. Norrl. dragonreg. 96, v. Skån. dragonreg. s. å., kapt. v. Gen.-stab. 08, major där 16, v. Skån. dragonreg. 17, övltjn. v. Skånsk. husarreg. 19; i dagarne utn. t. överste i an. o. förordn. t. överste o. sek.-chef v. Livreg. dragoner.

ANTON EKSTRÖM. Rådman i Vaxholm sdn 87. Mångårig v. ordf. i fattigv.-styr., kyrko- o. skoloråd, led. av bygn.-nmd o. hälsov.-nmd.

ALF WERNER. Rådman i Falköping sdn 98. Mångårig stadsfullm., ordf. i kretsavd. av länets hushålln.-sällsk. sdn 68, ordf. i bygn.-nmd, Slöjdskolestyr., led. av kyrko- o. skoloråd.

FRANS WINGBORG. Efter avl. stud.-ex. fil. kand. 90; började 91 utg. tidskr. Djurskyddet o. övertog snart därefter den av etatsråd J. C. Lembeck grund. De Värmlösas Vän. Har egnat en betyd. o. framgångsrik verksamhet åt djurskyddsarbetet o. härifrån vunnit stort beaktande inom o. utom vårt land. Ordf. i Nord. djursk.-fören. i Sv. kaninavelsfören. — vilken han jämväld. ägnat ett verksam intresse —; v. ordf. i Djurvänn. nya fören., styr.-led. i ett flertal sammanslutningar; hed.-led. i ett stort antal in- o. utl. djursk.-fören.

FREDRIK LINDHOLM. Medarb. i huvudstadspressen 85–87, red. f. Eskilstuna Tidn. 87–93, sdn sistn. är medred. f. Korrespondenten, Landskrona Tidn. Sdn 10 förordn. f. Landskrona museum. Novell o. dram. förl., översättare f. scenen.

AXEL DJURSON. Utex. fr. Tekn. högsk. M. 82, anst. v. Stat. järnv. som ritare, verkst., maskinisp. o. maskinlagn. 82–08. Privat ing. verksamhet i Malmö sdn 08. Dir. i Sv. a.-b. Bromsregulator.

AXEL HERMANSEN. F. i Danmark, avlade ing.-ex. där 94, etabl. egen ing.-byrå i Köpenhamn 96, överflyttade t. Berlin samt därefter t. Sverige, där hans omfattande verksamhet ägnats värmetekniken och särskilt byggnaderna utg. f. hög temperatur; den av honom konstruerade rekupe-ratorn har tilldragit sig stor uppmärksamhet bland fackmän.

WILHELM NYSTRÖM. Egnade sig efter avslut. skolestud. åt elektrotekn. aket. Bitr. i faderns firma J. P. N:s orgel- & pianofabr. i Karlstad, v. utarbet. av upplifningar inom branchen. Vid ombild t. a.-b. 01 blev N. dess verkst. dir. Led. av Sv. upplifnarfören., ass. av Musik.-akad. Bibl. o. led. av Karlst. orkesterfören. styr. Led. av belysn.-styr. i Karlstad, av Kohlsätters kraft a.-b. styr.

FREDRIK LINDWALL. †. På sin tid inneh. av firman F. Lindwall i Borgholm, etabl. 80, ombild t. a.-b. 1900 m. L. som verkst. dir. Mångårig led. av stadsfullm., stadsstyr., kyrko- o. skoloråd. v. ordf. i styrna f. sparb. o. spiritbol.

JOHANNES KERFSTEDT. †. Stud. 61, prästv. 64, folksk.-insp. i Norra Hålsingl. o. förest. f. landstingssemin. i Delsbo 66, rektor v. Fjellstedtska skolan i Uppsala 70–16, teol. dr. i Upps. 15; f. rest. f. evang. fosterl.-stift. missionssk. 75.

FREDRIK JOHANSSON. †. Red. o. utg. av Ölands tidn. 81–83, medarb. f. Öland i tidn. Kalmar 84–94, därefter korr. fr. Öland t. denna tidn. o. tidn. Barometern; red. av Ölandsposten 06. Stadsfullm., huvudom. o. rev. sparb., rev. i drätselkamm., hamnstyr. m. fl. komm. instit.

AXEL LAGERBJELKE. †. Ulftn. v. Svea livg. 85, major 12, övltjn. i an 16. Ordf. i styrna f. a.-b. Fors bruk, a.-b. Sv. Logg, Sv. a.-b. Jungne. Klosters a.-b.; v. ordf. i styr. f. Sjöförsäkr. a.-b. Vega, styr.-led. i a.-b. Målarprov. bank o. Björneborgs järnverks a.-b.

CARL GRIP. †. Anst. i U. p. e. bank 76, styr.-led. o. kamrer v. avd.-kont. i Norrtälje 82; verkst. dir. v. a.-b. Stockh. Köpmannabank 05–08.

HANS WEDIN. †. Anst. v. Hvilans mek. verkst. i Kristianstad 89, dess chef sdn 16. Ordf. i Hvilans municipalfullm., led. av komm.-fullm., komm.-nmd, kyrko- o. skoloråd. Styr.-led. i Hvilans mek. verkst. a.-b., Ler- o. tegelind. a.-b. Hercules, Kristianstads läns tidning.

NILS SIGFRID. †. Efter avslut. elem. o. prakt. studier disponent f. Knislinge skofabr. 99, vilken under hans skickliga ledning utvecklat sig till ett mångomfattande industrietablisement a.-b. Knislingeverken, vars chef S. alltjämt varit. Ordf. i styr. f. Sv. skofabrikantfören. Landstingsma. sdn 08, led. av Riksd. A. K. 14–17.

Forts. fr. sid. 455.

djupaste förstämning sänkte sig över hela samhället.

Det har vid den anställda undersökningen visat sig, att den förölyckade maskinen saknat luftvärdighetsbevis och att på sin tid två av statens besiktningsmän utfärdat förbud mot dess användning för konst-flygningar. Det har även upplysts att löjtnant Ljungberg saknat lufttrafikrättigheter. Att han det oaktat kunnat utföra sina passagerareflygningar har berott på, att chefen för P. O.-Flygkompaniet löjtnant P. O. Herrström anställt honom i sin tjänst. Det vilar sålunda ett visst ansvar på löjtnant H., vilket enligt förljudande lär komma att påtalas.

Löjtnant Erik Ljungberg, som var född 1893 och som till grosshandlaren E. Ljungberg i Saltsjöbaden, erhöil sin officersfullmakt vid Västerornlands regemente och erövrade sitt flygerlicenfikat 1919 samt tjänstgjorde intill hösten följande år som fältflygare på Malrslätt. Därefter ingick han i Nordiska luftfrenbolaget och flög en dess Albatross-maskin. När nämnda bolag kom på obestånd innehöll L. maskinen, med vilken han för att lå ersättning för icke utbetkommen lön företog de passagerareflygningar, vilka skulle få en så tragisk avslutning. Den bortgångne var känd som en utomordentligt djärv och skicklig flygare.

Konsul *Sven Unander*, född 1869, var en inom Norrbotten allmänt känd och uppskattad person, framgångsrik affärsman, verksam och betrodd kommunalman, varm befrämjare av sport och idrott samt, övertygad högerman, en bemärkt kraft inom hemlänets politiska liv.

Till bild å sid. 455.

En svår kanotolycka, vid vilken två människoliv gått förlorade, synes hava inträffat i farvattnen utanför Halmstad. Två av stadens läroverksynglingar, Gudmund Lindblom från Halmstad och Hans Larsson från Eldsberga begävo sig den 7 april i kanot ut på havsbukten utanför staden och hava sedermera icke avhört, varföre man måste räkna med en drunkningsolycka.

INNEHÅLL: Filmregissören, skådespelaren Victor Sjöström (biografi o. helsid.-portr.). — Prins Gus af Adolf 15 år. — Exkajserinnan Augusta Victoria †. — Sveriges minister i Förenata staterna Axel Wallenberg. — Författarinnan Sophie Elkan †. — Flygolyckan i Haparanda. — Bilder o. portr. till dagskrönikan. — Veckans porträttgall. — "De lyckliga vildarne". Reseskildring av Gustaf Bolinder.

